

rundt om i Landet. Særlig staa man ganske uvidende om, hvor mange smaa gensidige Selskaber der findes, og det blev fra Repræsentanterne for disse Selskaber utrykkelig hævdet, at man overhovedet ikke kunde forhandle videre om Spørgsmaalet, før man fik Kendskab til disse Selskabers Virkemaade, Virkefelt og Antal. Da nu den højtærede Minister har udtalt, at det indkommende Materiale vil blive bearbejdet i Handelsministeriet, gaar jeg ud fra, at de, som maaske har haft lidt vanskeligt ved at tiltræde Forslaget om, at saadanne Oplysninger indhentes, vil være beroliget, idet de forsikringskyndige indenfor Kommissionen ikke vil faa Anledning til at gøre sig bekendt med Ting, som maaske kunde have Interesse for dem personlig.

I § 1 omtales Lovforslagets Formaal, medens §§ 2 og 3 kun omhandler forskellige Straffebestemmelser, og endelig nævnes der i § 4 de Forsikringselskaber, som i Forvejen er underkastet ministerielt Tilsyn, og derfor undtages her.

Jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at dette lille Lovforslag faar en saa hurtig Gang gennem dette høje Ting som muligt. Vi fra vor Side kan ikke se, at en Udvalgsbehandling vil være nødvendig, men jeg har hørt, at man fra anden Side ønsker Lovforslaget underkastet en Udvalgsbehandling, og det er da en Selvfølge, at vi ikke vil modsætte os det; blot vil jeg henstille, at denne Udvalgsbehandling bliver saa kort som muligt, da Kommissionen ikke kan arbejde videre, før den faar de Oplysninger, som der her er Tale om. — Med disse Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget.

Bramsnæs: Det er sikkert et almindeligt Indtryk i Befolkningen i vore Dage, at det ikke vilde være nogen Skade til, om der førtes noget Tilsyn med Forsikringselskaberne. Omtrent hver Dag bringer jo nu sin Meddelelse om, at saa dette, saa hint Forsikringselskab er gaaet mere eller mindre i Stykker og afvikles paa den eller den Maade, og jeg tror, jeg kan sige, at der i al Almindelighed er Utryghed i Befolkningen i Øjeblikket overfor Forsikringsverdenen. Man har maaske endda Indtryk af, at det er meget værre, end det i Virkeligheden er, netop fordi man befinder sig i en Krise, hvor en hel Del Selskaber, der aldrig burde have set Dagens Lys, forsvinder, fordi deres økonomiske Forhold bryder sammen. Hvis der skal skabes virkelig Tillid til Forsikringsvæsenet i Danmark, en Tillid, som jeg tror er heldig baade for Befolkningen og for

Forsikringsverdenen, mener jeg, at man ikke kan komme udenom, at der bør være en vis Offentlighedspligt for Forsikringselskaberne og en vis Myndighed for det offentlige til at holde sig underrettet om, hvorledes de driver deres Virksomhed. En Forsikringsvirksomhed kan ikke være af samme private Art som en Urtekramforretning, for hvis Vedkommende det vil være Offentligheden nogenlunde ligegyldigt, om den gaar i Stykker eller ikke — det er nærmest en privat Sag. Et Forsikringselskab berører saa mange Menneskers Interesser, hvis der sker noget i Retning af økonomisk Odelæggelse, at man har Grund til at kræve betydelige Garantier i saa Henseende.

For saa vidt kunde man med en vis Glæde hilse, at der er kommet Overvejelser i Gang om at faa undersøgt dette Spørgsmaal og eventuelt faa skabt et Tilsyn, og jeg kan da ogsaa sige, at jeg er tilfreds med, at man er begyndt derpaa i Handelsministeriet. Men jeg er ganske vist ikke sikker paa, at man er begyndt paa rette Maade, idet jeg ikke forstaa — hvad der vist ogsaa har faaet Udtryk i Folketinget —, at man, naar man vil nedsætte en Kommission, ikke har søgt i langt højere Grad at faa en alsidig Repræsentation, end det er sket i dette Tilfælde. Naar man nemlig ser paa Fortegnelsen over Kommissionens Medlemmer, er der naturligvis mange udmærkede Mænd — i den Henseende er der ikke noget i Vejen —, men de er dog valgt efter saa snæver en Synsmaade, at man nærmest faar det Indtryk, at det navnlig er Meningen, at der ikke skal gøres noget. Særlig undrer det mig — denne Forundring har jo ogsaa efter de faldne Udtalelser gjort et vist Indtryk paa den højtærede Minister —, at man ikke har tænkt paa at faa nogen som helst Repræsentation for Arbejderpartiet, Arbejderbefolkningen eller de politiske Interesser, der varetages af Arbejderbefolkningen, ind i Kommissionen. Jeg tror, at man ikke — selv ikke en Venstreregering — oftere skal gøre den Slags Fejltagelser: at nedsætte Kommissioner vedrørende almindelige Spørgsmaal uden at tænke paa at faa Repræsentanter for saa stor en Del af Befolkningen, som Arbejderbefolkningen er, med i Kommissionen. Det kunde man maaske gøre i tidligere Tider, men jeg tror, at den Tid er forbi. Det er den højtærede Handelsminister ogsaa klar over, idet jeg forstod af den højtærede Ministers Udtalelser i Dag, at han som Følge af Bemærkninger, der faldt i Folketinget, allerede er gaaet ind paa at udvide Kommissionens Medlemstal, og jeg gaar ud fra, at det er for at skaffe Plads til